

CHA ƠI, CON ĐÃ VỀ

Nguyễn Quang Hiến

Một người ngồi trong nắng, mắt buồn đăm lẹ tuôn. Ngậm
 bờ môi cay đắng, mơ từng hạt cơm ngon. Ngày
 vui giờ đã buồn. Những cơn say đã tàn. Còn
 đâu chiều ca múa, đêm lạc hoan! Người
 ngồi nghe thương nhớ, ôi buồn phút quạnh hiu! Nào
 người chia cơm áo, đâu người hằng thương yêu? Còn
 chẳng người cha hiền, những đêm thâu ưu phiền? Về
 thôi, và sẽ nói với cha rằng:

"Cha Ơi, nay con đã về, tội đây cùng Trời với Cha. Bao

nhiều tháng năm hoang đàng, một lần xin dấu ăn năn. Con

xin làm người tội hâu, trọn đời bên cha dấu yêu. Rồi

mai những khi u sầu, con được tình cha xót thương nhiều."

Một người đi trong gió, bước lên quãng đường xưa. Tìm

về nơi xa đó, trút một đời u mê. Chiều

nay người đã về, khóc trong tay cha già. Ngậm

vui và khẽ nói với cha rằng:

D.S. al Coda

(nhiều.) "Cha Ơi! Con đã về."